

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Min Søster har det mageligt

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Min Søster har det mageligt", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid65659.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 311. - XXVIII.

Samtale imellem Jesum og Martha.

1.

Marth.

Min Søster har det mageligt.

Jes.

- - - Behageligt.

Marth.

Hun har sig sadt saa troelig ned.

*

- - -

Nr. 311 - XXVIII. Original. Grundlaget er Lk. 10, 38-42: fortællingen om Martha og Maria (»eet er fornødent«). Både i form og indhold er digtet nær beslægtet med det foregående. Martha fremtræder som den virksomme, verdsligt optagne husmoder, tilfreds med sig selv og bitter imod søsteren. Jesu korte ord falder med stille, magtfuld alvor, iblandet et stænk af ironi. Jfr. Hans Brix, Analyser og Problemer I, 1933, s. 321. - 1, 2: *behageligt*] vel sagt let spøgende eller måske med betydning: »Det er mig til behag«, jfr. 1. Mos. 4, 7: »Dersom du gør godt, da er du behagelig« (1647). - 1, 3: Ved ordet *troelig* (dvs. trofast udholdende) får Marthas replik her en skarpere spydighed end den i l. 1.

66

Jes.

- - - Til Rolighed.

Marth.

Jeg Byrden har.

Jes.

Ja svar.

Marth.

Sit Kald man dog bør forestaae.

Jes.

- - Giør saare faa.

Marth.

Ja Søster giør mig lidet Skiel,

Jes.

- - - Agt Tiden vel.

Marth.

Nu Alting at forrette faldt.

Jes.

- - - Er dette alt?

Marth.

Jeg lider Hierte-Sting.

Jes.

- - Af mange Ting.

2.

Marth.

Hvad fandt da hun med Haand paa Skiød?

Jes.

- - - Min Aand saa sød.

Marth.

Jeg og, naar alting lykkes mig.

Jes.

- - - Saa tykkes dig.

Marth.

Du taler reent.

Jes.

Velmeent.

Marth.

Hvad gjør da hun? jeg plejer dig.

Jes.

- - - Hun ejer mig.

Marth.

Du elsker jo veldædig Haand?

Jes.

- - Og nedrig Aand.

Marth.

Men jeg seer, hvor jeg faaer det fra.

* * 67

Jes.

- - - Hvor gaaer det da?

Marth.

Vi slider Tiden saa.

Jes.

- Hvad følger paa?

3.

Marth.

Jeg har, hvad jeg med Møje fik.

Jes.

- - - Et Øjeblik.

Marth.

Jeg samler og jeg giemmer det.

Jes.

- - - Du glemmer et.

Marth.

Giør jeg? o! nu.

Jes.

Ja, du.

Marth.

Saa lad mig det da siges an.

Jes.

- - Mit Riges Man.

Marth.

Den Tale Hiertet giver Stød.

Jes.

- - - Den bliver sød.

Marth.

Nu har hun overvunden mig.

Jes.

- - Og funden dig.

Marth.

Ja valgt det beste Sted.

Jes.

- - Gak du kun med.